

Magiczna Dynia

Magiczna Dynia Nadii.

W małym przedszkolu na skraju miasteczka mieszkała Nadia, sześciolatka dziewczynka o wielkich, błyszczących oczach i bujnej wyobraźni. Nadia uwielbiała bawić się z koleżankami, ale czasem czuła się smutna, gdy widziała, że inne dzieci mają coś, czego ona nie ma. Pewnego dnia, do przedszkola przyszła nowa dziewczynka, Ania, która przyniosła ze sobą ogromną, pomarańczową dynię. Dynia była pięknie ozdobiona i wszyscy byli nią zachwyceni. Nadia poczuła ukłucie zazdrości i natychmiast zapragnęła mieć swoją własną dynię.

Magiczna Dynia. Nadia wróciła do domu i opowiedziała mamie o dyni Ani. Mama uśmiechnęła się i powiedziała: “Kupię ci dynię w piątek, Nadia. Musisz być cierpliwa.” Ale Nadia chciała dynię teraz, zaraz. W nocy, gdy leżała w łóżku, myślała tylko o dyni. **Nagle, usłyszała cichy szept: “Nadia, przyjdź do ogrodu.”**

Tajemniczy Ogród. Nadia wstała cicho z łóżka i wyszła na dwór. W ogrodzie zobaczyła coś niesamowitego. W samym środku ogrodu rosła ogromna, magiczna dynia, która świeciła delikatnym, złotym blaskiem. **Nadia podeszła bliżej i usłyszała głos: “Jestem Magiczną Dynią. Pomogę ci zrozumieć, że każda dynia, tak jak każdy człowiek, ma swoje wyjątkowe cechy.”**

####Podróż do Wnętrza Dyni.

Nadia dotknęła dyni, a nagle znalazła się w jej wnętrzu. W środku dyni był zaczarowany świat pełen kolorów, światel i dziwnych stworzeń. Każde z nich miało coś wyjątkowego. Spotkała małego smoka, który umiał latać, choć był malutki. Spotkała wróżkę, która potrafiła zmieniać kolory kwiatów jednym dotknięciem. Nadia zrozumiała, że każdy z tych mieszkańców dyni miał coś, co czyniło go wyjątkowym.

Lekcja Cierpliwości. Nadia spędziła w dyni cały dzień, ucząc się od jej mieszkańców. Każdy z nich opowiadał jej swoją historię i pokazywał, jak ważne jest, by czekać na odpowiedni moment, by coś się wydarzyło. **Smok powiedział: “Nie nauczyłem się latać od razu, musiałem ćwiczyć i być cierpliwy.”** Wróżka dodała: “Kolory kwiatów zmieniają się powoli, ale efekt jest zawsze piękny.”

Powrót do Rzeczywistości. Kiedy Nadia wróciła do rzeczywistości, była zmęczona, ale szczęśliwa. Zrozumiała, że nie musi mieć dyni natychmiast, bo każda rzecz ma swój czas. W piątek mama zabrała ją na rynek i kupiły razem piękną dynię. Nadia była dumna z siebie, że potrafiła poczekać i zrozumieć, że każda dynia, tak jak każdy człowiek, ma swoje wyjątkowe cechy.

Nadia wróciła do przedszkola z dynią i opowiedziała koleżankom o swojej przygodzie. Teraz, gdy widziała coś, czego nie miała, nie czuła już zazdrości. Wiedziała, że każdy ma coś wyjątkowego i że warto czekać na odpowiedni moment. I tak, Nadia nauczyła się cierpliwości i akceptacji, a jej serce było pełne radości.

Pamiętaj, że każdy z nas ma coś, co czyni nas wyjątkowymi, a cierpliwość i akceptacja pomagają nam dostrzec piękno w sobie i innych.